

Gade hellere vil bruge tiden på de brug, der alligevel forsvinder, for det blev der ikke svaret på.

Men det, jeg gerne vil spørge til, er, hvornår vi ser et nyt forslag fra SF's side, når man nu ved, at man ikke kender konsekvensen af det forslag, man selv på et tidligere tidspunkt har fremsat. Så derfor er jeg nødt til at spørge: Hvornår ser vi et nyt forslag, hvor SF nøje har regnet ud, hvad konsekvensen vil blive, også for de mindre brug?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jamen vi har masser af forslag – og dem kan hr. Dohrmann godt få lov at se – med konsekvenser osv.

Jeg vil svare på det med lugten. Jeg tror, hr. Dohrmann simpelt hen har forstået mig enormt dårligt. Jeg er faktisk tilhænger af lugtregulering, og jeg er tilhænger af stramme lugtreguleringer. Jeg er også tilhænger af en strammere regulering end det, der ligger her. Men jeg siger også, at det, der ligger her, er et fremskridt i forhold til det, vi har i dag.

Men sådan er vi jo lidt forskellige. Vi er nogle, der synes, at man godt kan nuancere det og samtidig være skarp. Og så er der nogle andre, der synes, at nuancering er noget af det værste, man har.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den sidste i ordførerrækken er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Der er selvfølgelig mange forskellige elementer i den her diskussion. Et af elementerne er, at hvis den tidligere SR-regering havde gennemført de fornødne initiativer på det her område, ville det være langt vanskeligere for den nuværende borgerlige regering at komme med det her forslag og få det vedtaget. For så ville vi være i den situation, at vi klart kunne se, at der var tale om forringelser i forhold til en god situation. Det kan man jo ikke sige.

Man kan sige, at vi har en situation, der mange steder i landet, som det er blevet beskrevet bl.a. af hr. Johs. Poulsen, er meget, meget dårlig. Og så har vi en situation, der andre steder i landet, på trods af at man har ydet en bedre indsats, heller ikke er ret god.

Så vi står altså i en situation, hvor der kunne være brug for at gøre en stor indsats. Og derfor ville det jo også være flot, hvis det ikke kun var

hr. Eyvind Vesselbo og hr. Dohrmann og den konservative ordfører, som kunne se, at det her er fremragende, men at også nogle af de grønne organisationer i landet kunne se det.

Men her må man vel konstatere, at det er regeringens skæbne, og i det her tilfælde også Det Radikale Venstres skæbne, at blive misforstået. Anderledes kan man jo ikke forstå de her høringssvar, som alle sammen er urimelig kritiske.

Det er det ene, jeg vil sige, altså at vi ikke betragter det, der foreligger, som et fremskridt. Vi kan finde nogle enkelte områder, som er udtryk for fremskridt. Vi synes også, der er nogle områder, hvor der er tale om reelle tilbageskridt.

Hvad der set fra vores side i virkeligheden er langt mere alvorligt, er, at det her forslag cementerer den strukturudvikling, som vi har set i dansk landbrug indtil nu, og som den konservative ordfører jo også omtalte med begejstring, nemlig industrilandbrugets sejrsmarch hen over den danske natur. Den vision, der ligger bag det her forslag, er jo, at vi skal have et landbrug, som er isoleret fra naturen, fordi landbruget under den her form ikke har mulighed for at leve i balance med naturen. Det er sådan set det grundlæggende og afgørende problem.

Det er da heller ikke tilfældigt – eller jeg ved ikke, om det er tilfældigt, men det virker næsten som en tanke – at man kan sidde og diskutere dyrevelfærd med politikere fra de samme politiske partier i forhold til et industrialiseret landbrug og der nå frem til en enighed om, at der faktisk er meget store og meget omfattende problemer, som ikke løses ved at gå den her vej. Men så kan man have den samme diskussion med de samme partiers miljøordførere, og så er dyrevelfærd heldigvis noget, som er anbragt i et andet forum.

Det er nok hovedårsagen til, at Enhedslisten er entydigt negativ over for det her. Det er ikke så meget, fordi vi kan sidde og fifle lidt rundt i, hvor meget ringere det nu er end det, der eksisterer nu, eller hvor meget bedre det er på nogle områder, men fordi det grundlæggende fastholder en strukturudvikling, som nogle er begejstrede for, og andre vil betragte som sådan skæbnebestemt.

Efter vores opfattelse var miljøregler også et af de områder, hvor man var i stand til at gennemføre beslutninger, som kunne påvirke strukturudviklingen i det danske landbrug afgørende, sådan at det blev anderledes, også når man fik den der økologiske omstilling, der ikke ville løse alle problemer, for økologiske dyr forretter